№ 36. 1862.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

... deze Courant met het Bijblad is ... jaar; die van de Courant alleen ƒ 20 ... het Bijblad alleen ƒ 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 11 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 10*den Februarij*.

Bij Koninklijk besluit van 8 Februarij 1862, n°. 71, is benoemd tot ... der directe belastingen en accijnsen te 's Gravenzande c. a. (... Monster, 's Gravenzande en Naaldwijk) de heer *S. Bakker*, ... in dezelfde betrekking te Oudenbosch.

Bij Koninklijk besluit van 8 Februarij 1862, n°. 72, is benoemd tot ... der directe belastingen te Groningen de heer *C. J. Stakman*, ... ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Nieuwer... c. a.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKSTELEGRAAF.

De telegraafkantoren te Lent, Sleeuwijk en Vreeswijk zijn weder voor ... duur der buitengewone riviercorrespondentie geopend.

Buiten Nederland zijn rijkstelegraafkantoren geopend en, op de hier... vermelde voorwaarden per enkel berigt, bereikbaar gesteld:

in Pruissen:

te *Goldberg*, tegen 3.50 gl. voor Amersfoort, Arnhem, Assen, Bommel, ...venter, Dokkum, Eindhoven, Franeker, Groningen, Helmond, Hen..., 's Hertogenbosch, Hoogezand, het Loo, Kampen, Lemmer, ...warden, Maastricht, Meppel, Nijmegen, Roermond, Sneek, Soestdijk, ..., Veendam, Venlo, Winschoten, Wageningen, Zutphen en Zwolle, ...20 gl. voor de overige Nederlandsche kantoren;

in Wurttemberg

te *Balingen*, tegen 3.50 gl. voor Amsterdam, Assen, Dokkum, Enk..., Franeker, 's Gravenhage, Groningen, Haarlem, Harlingen, ...zand, Hoorn, Leiden, Lemmer, Leeuwarden, Purmerende, ...ningen, Sneek, Veendam, Winschoten, Wormerveer en Zaandam, ...80 gl. voor de overige Nederlandsche kantoren.

Artikel 5 van het voorschrift, vastgesteld bij beschikking van den ... December ll., n°. 199, 6de afdeeling, is mede van toepassing op de ...gten uit Groot-Brittanje en Ierland langs de lijnen der internationale ...graafmaatschappij naar Nederland verzonden.

's Gravenhage, den 8sten Februarij 1862

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
Namens den Minister,
De Secretaris-Generaal,
J. SCHRÖDER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

In ons vorig nommer is reeds berigt gegeven van de beraadslaging ... Parlements over het op de openingsrede te geven antwoord. De ... en de uitslag dier beraadslaging waren zeer gunstig voor het ka..., en strekten tot volledige goedkeuring van deszelfs staatkunde, ...delijk van de wijze waarop het in de zaak van den *Trent* had ge..., en van zijn besluit om in den strijd tusschen de twee deelen ... Unie onzijdig te blijven, de blokkade der Zuidelijke havens bij ...uring te eerbiedigen en voor alsnog de Confoederatie niet als eenen ...kelijken staat te erkennen.

In het Hoogerhuis werd in den loop dezer beraadslaging door lord ..., het hoofd der oppositie-partij, gewaagd van het denkbeeld om ... congres van gemagtigden der onderscheiden natien te beleggen ter her... en nieuwe vaststelling van de bepalingen des volkenregts, inzonder... betreffende de regten van oorlogvoerende en van onzijdige staten. Dat ...eeld had hij hier en daar aanbevolen gezien; maar hij meende Harer ...teits gouvernement daartegen te moeten waarschuwen en het dringend ...ten vermanen, om niet anders dan met de uiterste omzigtigheid in ... onderhandeling te treden, dewijl Engeland nu wel is waar voor de ... der onzijdigen had moeten opkomen, doch bij de instandhouding van de ... der oorlogvoerende staten even zeer en welligt nog meer belang had. ...reurde het daarom nog steeds, dat Engelands gevolmagtigde op het ...che Congres in 1856 namens het Engelsche gouvernement was toege... tot het beginsel dat goederen van den vijand aan boord van onzijdige ... niet mogten worden in beslag genomen. Wel had die toetreding nog ...bindende kracht niet van een verdrag, en was zij door den ... niet bekrachtigd; waarom zij dan ook geene wezenlijke ver... in het volkenregt bragt; evenwel geloofde hij dat de bedoelde ... van het Parijsche Congres eene zedelijke verpligting daar... voor al die mogendheden, wier vertegenwoordigers dezelve hadden ...ekend en sedert niet door hunne souvereinen waren gewraakt ...den.

Hierop werd door eenen van de bewindslieden, lord Granville, geantwoord dat bij Harer Majesteits gouvernement geen voornemen bestond om in eenige onderhandeling omtrent de volkenregtelijke bepalingen betreffende het regt van oorlogvoerende staten te treden; hij achtte zulks niet wenschelijk, en geloofde ook niet, dat het thans een geschikte tijd daarvoor was. De verklaringen van het Parijsche Congres betreffende het oorlogsregt achtte hij ten volle verbindend voor en tusschen die mogendheden, welke tot dezelve waren toegetreden, doch voor geene andere. Voor de eerste maakte het zijns inziens geen wezenlijk onderscheid, dat de vorm van eene verklaring aan die verbindtenis was gegeven en niet die van een verdrag. Hij voegde er bij, dat het eene zeer bezwaarlijke zaak was, bij verdrag volkenregtelijke bepalingen voor oorlogstijd te maken, dewijl eene oorlogsverklaring van zelf alle bestaande verdragen deed vervallen. Hij verklaarde verder met nadruk, dat de Engelsche gevolmagtigde op het Parijsche Congres in 1856 steeds in volle overeenstemming met Harer Majesteits gouvernement en met deszelfs voorkennis had gehandeld.

Vervolgens voerde lord Russell, de minister van buitenlandsche zaken, het woord. »Omtrent de blokkade van de Zuidelijke havens van Noord-Amerika (zeide hij) acht ik het beter, de discussie uit te stellen tot dat uwe lordschappen inzage zullen hebben genomen van de nadere bescheiden dienaangaande, welke u zullen worden voorgelegd. Thans wil ik alleen zeggen, dat de verklaring van het Parijsche Congres in volkomen overeenstemming met het sinds lang aangenomen volkenregt was. Het was ten allen tijde in het volkenregt een aangenomen regel, dat alleen eene effective blokkade als geldig erkend kon worden. Hierbij werd door het Parijsche Congres de verklaring gevoegd, dat geene blokkade effectief was, welke niet wierd gehandhaafd door eene scheepsmagt van genoegzame sterkte om den toegang tot de geblokkeerde havens te beletten. Bij de blokkade nu der Amerikaansche havens was er, in het algemeen gesproken en met uitzondering van eenige weinige weken in den beginne, eene scheepsmagt van genoegzame sterkte om te beletten dat er schepen in of uit de geblokkeerde havens kwamen. Evenwel moet erkend worden dat, ofschoon er eene volkomen toereikende scheepsmagt aanwezig was, de blokkade niet regelmatig en gestadig is gehandhaafd, hebbende het geval zich soms voorgedaan dat er een schip binnen kwam of uitliep.

»Wat mij en Harer Majesteits gouvernement betreft, wij wenschen van harte, in staat te worden gesteld om bij die onzijdigheid, welke wij tot nog toe hebben in acht genomen, zonder afwijking te volharden. Dit acht ik van het hoogste gewigt. Er zullen, geloof ik, niet vele maanden verloopen voor dat blijkt, of de Noordelijke Staten bij magte zijn de taak, welke zij op zich hebben genomen, te volbrengen, de taak namelijk om de Unie met de Zuidelijke Staten weder op te rigten. Indien zij hiertoe niet in staat zijn, dan is het, naar mijne overtuiging, veel beter, dat zij zelven, hunne regering, hun congres en hun volk, tot de overtuiging van het vruchtelooze hunner pogingen komen, en daardoor gezind worden om een verdrag aan te gaan, waarbij de onafhankelijkheid der Zuidelijke staten worde erkend. Het zou veel beter zijn, dat die overtuiging bij hen door het mislukken hunner eigene pogingen, dan door de tusschenkomst van eene of andere buitenlandsche mogendheid bewerkt wierd. Indien het Noorden door onspoed in den oorlog en door het vruchtelooze zijner pogingen genoopt wierd de Zuidelijke staten als onafhankelijk te erkennen, dan zou er voortaan, hoop ik, niet alleen tusschen die twee gemeenebesten vriendschap kunnen bestaan, maar zouden wij ook mogen verwachten dat de Vereenigde Staten erkenden, dat de Europesche mogendheden in dit geschil loffelijk hadden gehandeld. Het zou alsdan door de Vereenigde Staten worden erkend, dat de Europesche mogendheden voor die magtige Unie, waarin de vrijheid tachtig jaren lang had gebloeid, ontzag betoond en zich niet voorbarig in het geschil gemengd hadden. Zoo in tegendeel aan gene zijde des Oceaans het denkbeeld heerschend wierd, dat de onafhankelijkheid der Zuidelijke Staten door buitenlandsche tusschenkomst en buitenlandsch geweld was gevestigd, dan zou er wrok tegen het land, hetwelk zich het eerst in het geschil had gemengd, blijven bestaan, vijandschap en verbittering, welke wij gedurende verscheiden menschengeslachten zouden hebben te betreuren.

»Ten aanzien der maatregelen jegens Mexico zijn de drie geallieerde mogendheden, Spanje, Frankrijk en Engeland, door de betrekkelijke overeenkomst gebonden; en er zal geen invloed worden gebezigd om te beletten dat de Mexicanen zelve vrijelijk beslissen, onder welken regeringsvorm zij verlangen te leven. Het is bij mij zoo zeker niet, als bij sommige andere lieden, dat de Mexicanen gezind zijn om eene constitutionele monarchie te vormen; doch daargelaten of zij daartoe dadelijk gezind zijn of niet, het is voor ons land eene volstrekte verpligting, eene poging te doen om eenigermate herstelling van het ons aangedane onregt te verkrijgen."

In denzelfden geest heeft lord Palmerston, het hoofd des kabinets, in het Huis der Gemeenten gesproken. »In den strijd tusschen de twee deelen der Unie (zeide hij) hebben wij tot nog toe stipt en eerlijk de onzijdigheid in acht genomen; en bij die houding willen wij volharden. Wij betreuren voorzeker de ellende, welke de oorlog aan de ons vermaagschapte bevolking der Vereenigde Staten berokkent; wij klagen

over den nadeeligen invloed van dien oorlog op onzen handel en onze fabrieknijverheid; doch in dat alles vinden wij geenen genoegzamen grond om af te wijken van de handelwijze, welke de voorzigtigheid en, ik mag er bijvoegen, de zorg voor 's lands eer ons hebben voorgeschreven, of om ons te mengen in een geschil, waarmede wij oorspronkelijk niets te doen hadden.

Deze verklaring werd door de vergadering levendig toegejuicht.

— In de zitting van het Hooger Huis van jl. Vrijdag is uit het antwoord van lord Russell op eene hem gedane vraag gebleken dat er nog een geschilpunt tusschen Engeland en de Vereenigde Staten aanhangig is. Zekere Shaver, een onderdaan van Engeland, werd onlangs in de Vereenigde Staten op een bevel uit Washington gevangen genomen, omdat hij vermoed werd als spion in dienst der Confoederatie te reizen; de vrijheid werd hem aangeboden onder beding dat hij zich verbond om, zoo lang de oorlog zou duren, niet in de afvallige Staten te komen; hij weigerde dit, werd eenigen tijd in arrest gehouden en vervolgens ontslagen. Het gouvernement der Unie handelde op die wijze, daar het zich krachtens de constitutie bevoegd achtte om in tijd van nood jegens alle personen, ook jegens onderdanen van andere landen, welke zich op zijn grondgebied bevonden, buitengewone maatregelen te nemen en de waarborgen voor de persoonlijke vrijheid te veronachtzamen. Het Engelsche gouvernement heeft, gelijk lord Russell heeft gezegd, te Washington vertoogen tegen de door den heer Shaver ondergane behandeling ingediend, en zal de briefwisseling dienaangaande aan het parlement voorleggen.

— In de zitting van het Lagerhuis van den 7den dezer heeft een lid, afgevaardigd uit Liverpool, de heer Gregory, gezegd weldra de aandacht van het Huis te zullen vestigen op feiten waaruit zijns oordeels bleek dat de blokkade der Amerikaansche havens de vereischten eener effective blokkade miste.

Hij voegde daarbij, dat het even min met het volkenregt als met Engelands belang en met de onzijdigheid, welke het zich tot pligt had gesteld, overeen te brengen zou zijn, eene enkel op het papier bestaande blokkade te eerbiedigen.

DUITSCHLAND.

De Duitsche Bondsvergadering heeft in hare zitting van den 6den dezer gestemd over een door de commissie voor het bondsregt gedaan voorstel, strekkende om twee commissien in te stellen, waarvan de eerste, gevestigd te Hannover, belast zou worden met het opstellen van een ontwerp van algemeen wetboek van burgerlijke regtsvordering voor de Duitsche bondsstaten; en de tweede, gevestigd te Dresden, met het ontwerpen eener algemeene wet omtrent het obligatieregt voor de bondsstaten; met uitnoodiging aan de regeringen, welke op hare kosten regtsgeleerden tot deelneming aan die commissien zouden willen afvaardigen, om daarvan binnen zes weken kennis te geven.

Toen tot de stemming zou worden overgegaan, werd van wege Pruissen eene verklaring medegedeeld, waarin betoogd werd dat de Bondsvergadering, zoowel uit hoofde van den volkenregtelijken aard van den Bond als naar de in strikten zin uit te leggen bepalingen van art. 64 der Weener slotacte, onbevoegd was, om over de onderwerpelijke zaak te beraadslagen; dat voorts het denkbeeld om in dezen door den Bond maatregelen te doen nemen niet te verdedigen en onaannemelijk was, zoo uit hoofde van het gemis aan mannen van het vak in de Bondsvergadering, als omdat de vertegenwoordigende vergaderingen der afzonderlijke staten geroepen zijn om tot de ontwikkeling van het burgerlijk en strafregt mede te werken; eindelijk dat, vermits het voorstel strekte om eene geheel nieuwe uitbreiding aan den werkkring van den Bond te geven, hetzelve ook niet dan met algemeene stemmen kon worden aangenomen. De gezant voegde er bij dat, zoo de Bondsvergadering, niettegenstaande de tegenspraak van Pruissen, in den zin van de meerderheid der commissie mogt besluiten, hij gelast was tegen zulk een besluit te protesteren en te verklaren dat de commissien in quaestie niet als bondscommissien erkend zouden kunnen worden.

In weerwil van deze verklaring, welke door Beijeren in het breede beantwoord werd, verklaarde, volgens het officiele verslag, verreweg de meerderheid zich voor het voorstel. De Pruissische gezant diende daarop het aangekondigde protest in, waarna de voorzittende Oostenrijksche gezant zijn diep leedwezen te kennen gaf, dat men bij eene poging om in eene algemeen erkende nationale behoefte te voorzien niet alleen niet op de zoo wenschelijke medewerking van Pruissen zou kunnen rekenen, maar dat men zelfs een protest ontving tegen een besluit, hetwelk op eene niet alleen met de letter maar ook met den geest van art. 64 der Slotacte overeenstemmende wijze tot stand gebragt was.

— Gelijk men weet heeft er in den laatsten tijd eene wisseling van nota's tusschen de grootere Duitsche regeringen plaats gehad over plannen tot hervorming van den Duitschen Bond. In deze zaak schijnt een nieuwe stap gedaan te zijn, waarvan nog wel niet officieel gebleken is, maar waaromtrent toch van zeer verschillende kanten mededeelingen gedaan worden. De Münchener *Suddeutsche Zeitung* berigt dienaangaande het volgende: » Den 2den dezer heeft de Oostenrijksche gezant te Berlijn, gelijktijdig met de gezanten van Beijeren, Wurtemberg, Saksen, Hannover, Hessen-Darmstadt, Oldenburg, Nassau, Brunswijk, eenige der Thuringsche hertogelijke huizen en der vorsten van Schwarzburg en van Liechtenstein eene nota overhandigd, welke eene soort van protest tegen de Pruissische nota en de daarin ontwikkelde denkbeelden bevat. Het geldt hier geene collective nota, maar de gelijktijdige overgave van gelijkluidende nota's.

» In deze nota's, die in zeer gematigden toon gesteld en er op berekend zijn om aan Pruissen eene wijziging van zienswijze en eene toetreding zoo gemakkelijk mogelijk te maken, wordt te kennen gegeven, dat de genoemde Staten *bereids zijn overeengekomen om de defensive alliantie tot al de deelen des gebieds van bondsleden uit te strekken*, gelijk ook omgekeerd de verdediging in geval van oorlog door *al* de strijdkrachten der deelnemende Staten zou moeten bewerkstelligd worden. Alle maatregelen, die tot behoorlijke ontwikkeling der defensive kracht van het Duitsche gebied noodig zijn, zouden gemeenschappelijk genomen, en eene schikking omtrent het opperbevel voorbereid worden. Naast dezen ruimeren, alleen op aanvallen van buiten en op gemeenschappelijke verdediging berekenden Bond, zou de tegenwoordige als eene soort van engeren Bond blijven bestaan. Aan de Bondsvergadering zou eene volkskamer, zamengesteld uit gedelegeerden van de Duitsche Stendenvergaderingen, als eene soort van Bondsparlement worden toegevoegd, hetwelk op de wetgevende en administrative werkzaamheden van den Bondsdag eenen bepaalden invloed zou uitoefenen."

De Weener *Presse* zegt omtrent hetzelfde onderwerp: » De tusschen Saksen, Pruissen en Oostenrijk gewisselde depêches lieten aan de Duitsche regeringen geene andere keus, dan tusschen den gereorganiseerden geheel Duitschland omvattenden Bond, en de Pruissische hegemonie. Deze keus heeft, naar wij vernemen, in den laatsten tijd plaats gehad. De meeste regeringen hebben zich aan het Oostenrijksch programma aangesloten. In de laatste dagen is zoowel door den Oostenrijkschen gezant als door die der andere regeringen aan den graaf Bernstorff eene volkomen gelijkluidende nota ingediend, welke in de meest verzoenende uitdrukkingen opkomt tegen de daarstelling van een engeren Bond onder de leiding van Pruissen, en tegen Pruissens uitlegging van art. 11 der Bondsacte, waardoor Duitschland aan onberekenbare wisselvalligheden zou worden blootgesteld. In vereeniging met Oostenrijk verklaren de bedoelde Duitsche regeringen bereid te zijn, om van hare eigen souvereiniteit zoo veel ten offer te brengen als noodig is tot daarstelling van een krachtigen nieuwen Duitschen Bond, tot oprigting van een uitvoerend Bondsgezag en van eene Duitsche volksvertegenwoordiging, gevormd uit delegatien van de kamers der afzonderlijke Staten. In de nota wordt de hoop uitgedrukt dat Pruissen zijne pogingen met die der overige regeringen zal willen vereenigen tot het reorganiseren van den Duitschen Bond op deze grondslagen."

In de Berlijnsche bladen wordt twijfel aan de juistheid dezer berigten geopperd; en de half-officiele *Preussische Zeitung* zegt: » De feitelijke grondslag van het door de *Süddeutsche Zeitung* medegedeelde en door den telegraaph spoedig verspreide berigt bepaalt zich daartoe: dat de gezanten van Oostenrijk, Beijeren, Wurtemberg, Hannover, Hessen-Darmstadt en Nassau bij gelijkluidende nota's tegen de door Pruissen in de depêche van 20 December ll. medegedeelde *denkbeelden over de hervorming van den Bond* geprotesteerd hebben, en dat Saksen zich aan dat protest heeft aangesloten. In die nota's is tevens de wensch uitgedrukt, dat Pruissen moge deelnemen aan de beraadslagingen, welke ten doel zouden hebben om voor den *geheelen* Bond een krachtig uitvoerend gezag en eene gemeenschappelijke Duitsche wetgeving, uit gedelegeerden van de Stendenvergaderingen bestaande, te vestigen.

» Het spreekt van zelf, dat het antwoord op dezen stap niet lang op zich zal laten wachten."

RUSLAND.

In onderscheiden gewesten van Rusland wordt thans de gewone jaarlijksche vergadering van den adelstand gehouden. Wat van derzelver beraadslagingen bekend wordt, getuigt van toenemende zucht om op de leiding van 's lands aangelegenheden invloed uit te oefenen. De adelstand van Moskau heeft den 29sten Januarij jl., met 306 van de 362 stemmen, besloten een adres aan den Keizer te rigten, houdende verzoek om uitbreiding van het stelsel van benoeming van rijks- en plaatselijke ambtenaren door volkskeuze, verder om openbare behandeling der regtszaken, om openbaarmaking der staatsbegrooting, om drukpersvrijheid voor de behandeling van alle politieke, volkshuishoudelijke en administrative hervormingen. Tot verwezenlijking dezer wenschen wordt den Keizer in het adres aangeraden, eene vergadering van afgevaardigden uit alle deelen des rijks en uit alle klassen der bevolking te Moskau te beleggen en haar om advies te vragen.

In den aanhef van dit adres wordt, na eene warme betuiging van liefde voor Keizer en vaderland, gezegd dat het rijk in zijnen schoot met groot gevaar wordt bedreigd; dat 's lands wetten door geene klasse der maatschappij in haren waren geest worden nageleefd; dat er noch voor de personen noch voor de goederen bescherming tegen den wil der administratie bestaat; dat er toenemende vijandschap tusschen de onderscheiden volksklassen bestaat, ten gevolge van individuele misnoegdheid en van de algemeene beduchtheid voor eenen schok in 's lands finantien.

FRANKRIJK.

Het Wetgevend Ligchaam van Frankrijk heeft jl. Vrijdag en Zaturdag over de voordragt der regering tot vrijwillige conversie der 4½ percents staatsschuld beraadslaagd en dezelve ten slotte met 226 tegen 19 stemmen aangenomen. De *Moniteur* voegt hierbij, dat dit wets-ontwerp Maandag den 10den bij den Senaat ingediend en door dat collegie denkelijk in de eerste dagen der week aangenomen worden zal.

In het Wetgevend Ligchaam werd, bij de beraadslaging over de voorgestelde conversie, door eenige leden beweerd dat de omstandigheden nog niet rijp voor die operatie waren; dat zij alzoo met kunstmiddelen moest worden tot stand gebragt; dat daartoe eene groote speculatie, aan de Parijsche en de Londensche beurs op verlangen van het Fransche gouvernement en voor deszelfs risico ondernomen, dienen moest; dat namelijk eene vereeniging van Parijsche bankiers, met de door Londensche kapitalisten voorgeschoten gelden, de Fransche staatsschuldbrieven, welke in menigte door de van conversie afkeerige houders aan de markt gebragt werden, opkochten met het doel om den koers op te drijven en daardoor de operatie mogelijk te maken.

Hierop werd door den heer Vuitry, een lid van den staatsraad en als zoodanig belast met het verdedigen der voordragt, geantwoord dat een hooge koers der Fransche staatsschuldbrieven geen bepaald vereischte was voor het welslagen der voorgenomen conversie, maar dat de operatie veel meer van den afstand tusschen den koers der 4½ en dien der 3 percents rente afhing, en dat die afstand thans nog nagenoeg dezelfde was, als vóór het bekend worden van het voornemen der regering om tot eene conversie over te gaan, en vóór de rijzing van den koers der Fransche effecten, welke, naar beweerd was, door kunstmiddelen zou bewerkt zijn.

» Het is waar — vervolgde de heer Vuitry — dat sedert de aankondiging der conversie eene zekere hoeveelheid staatsschuldbrieven aan de markt gebragt is. Dat is een onvermijdelijk gevolg van elke operatie van dien aard. En wat is in zulk eene omstandigheid de pligt van den minister van finantien? Het is niet het beursspel aan te moedigen, maar de middelen in gereedheid te brengen om hetzelve te beletten en te verlammen. Deze middelen nu bestaan alleen hierin: de medewerking van de Bank en van de bankiers in te roepen, opdat zij de noodige geldmiddelen ter beschikking des publieks stellen om te voorzien in hetgeen het los worden van een aantal in vaste handen zijnde staatsschuldbrieven noodig maakt. Daarin is niets onberadens of onbehoorlijks gelegen; het

is ingediend, van de zijde des ministers van finantien, enkel de vervulling van eenen pligt. Deze pligt is ten allen tijde vervuld; en even zeer is het ten allen tijde gebeurd, dat maatregelen van dien aard stof hebben gegeven tot zulke verwijten en beschuldigingen, als hier zoo even zijn gehoord. Hoe veel verwijten heeft, bij voorbeeld, in 1825 onze eenige nog levende minister van finantien, de heer de Villèle, zich daardoor niet berokkend? Maar met den tijd heeft men erkend, dat hij ten onregte beschuldigd was. Ik vertrouw, dat gij, door de ondervinding van vroegere tijden voorgelicht, reeds dadelijk de ongegrondheid zult kunnen inzien van de beschuldigingen, welke gij zoo even hier hebt hooren uitbrengen."

De minister Baroche zeide omtrent hetzelfde onderwerp: „Het gouvernement mag eene zoo gewigtige onderneming, als eene conversie, niet afhankelijk laten van den wisselvalligen loop der beurskoersen en van al de kunstgrepen, welke door speculanten uit eigen belang tegen de operatie zouden kunnen worden beproefd. Ook bij de conversie van 1852, welke hier te lande door den minister van finantien met zoo goeden uitslag is tot stand gebragt, heeft het gouvernement maatregelen moeten nemen om de operatie voor tegenwerking te beveiligen; het kon niet werkeloos aanzien, wat er al door particulieren, uit zucht om winst te behalen, gedaan werd om de conversie te belemmeren. Wat toen hier heeft plaats gehad, is ook in Engeland geschied, en zal zich in ieder land, alwaar eene poging wordt gedaan om den rentelast te verminderen, telkens voordoen. Of zoudt gij het gouvernement in zulk eene positie willen zien, dat het door een iegelijk kon worden aangevallen, maar zich niet kon verdedigen, dat het niet in staat ware om het algemeen belang voor afbreuk te behoeden, terwijl het eigenbelang van particulieren met alle kracht werkzaam was?

„In zulk eene positie zou men ons toch wel niet willen plaatsen. Welnu, mijne heeren, wat moest er dan gedaan worden? wat is er gedaan? Er zijn zekere voorzorgmaatregelen genomen; men heeft bewerkt, dat de operatie des gouvernements door groote kapitalisten werd ondersteund. En hoe geschiedt dit? Niet door de beurskoersen willekeurig en kunstmatig op te drijven, maar door de zaken in haren natuurlijken staat te houden, en, indien er bleek van eenen toeleg om den regtmatigen prijs der staatspapieren op te drijven of neder te drukken, de koersen tegen de werking van dien toeleg te behoeden.

„Niet de koers op zich zelf van onze $4\frac{1}{2}$ en van onze 3 percents staatsschuld, maar de afstand tusschen die twee koersen is de grondslag van het conversieplan. Het gelukken der operatie zou ons behoeden voor de noodzakelijkheid om te besluiten tot den maatregel, die door eenen van de tegenstanders der conversie, in plaats van dezelve, is aangeraden, namelijk eene geldleening van drie honderd millioen francs. De conversie zal, indien zij volkomen slaagt, 300 millioen, — indien zij ten deele slaagt, 150 of 200 millioen in de schatkist brengen; van deze som zullen wij geene rente behoeven te betalen, en wij zullen daarvan gebruik maken tot vermindering van de vlottende schuld, dus ook van de rente, welke voor die schuld betaald wordt.

„Indien het nu aan de speculanten gelukte, de 3 percents staatsschuld aanmerkelijk te doen dalen of de $4\frac{1}{2}$ percents aanmerkelijk te doen rijzen, dan zou de afstand tusschen beider koers, welke de grondslag van het geheele conversieplan is, ophouden te bestaan. Daarom zoekt het gouvernement de koersen te houden op de natuurlijke hoogte, waarop zij vóór het bekend worden van het conversieplan waren. Alzoo heeft het met zekere kapitalisten, en wel met het syndicaat der Parijsche bankiers, afspraken gemaakt, ten einde te beletten, dat er een kunstmatige afstand tusschen den koers der twee klassen onzer staatsschuld worde gebragt. Het Fransche gouvernement heeft niet getracht te Londen eene geldleening aan te gaan, noch zich met Engelsche kapitalisten in betrekking gesteld; doch het is mogelijk, dat de Fransche kapitalisten, welke hunne medewerking aan onzen minister van finantien hadden beloofd, gemeend hebben partij te moeten trekken van de omstandigheid, dat de rente van het geld thans in Engeland welligt niet zoo hoog is als in Frankrijk, en dat zij zich met Engelsche kapitalisten in betrekking hebben gesteld, ten einde te kunnen voldoen aan de verpligtingen, welke zij jegens onzen minister van finantien op zich hadden genomen."

Op de vraag, wat commissieloon of courtage de bedoelde Fransche bankiers van het gouvernement voor hunne medewerking bedongen hadden, zeide de heer Baroche, dat hij dienaangaande niets te antwoorden had.

Sedert geruimen tijd worden de Engelsche dagbladen, bij hunne aankomst in Frankrijk, niet aan de particulieren uitgereikt, alvorens derzelver inhoud van overheidswege naauwkeurig onderzocht is, en dit onderzoek had dikwerf ten gevolge, dat vele nommers geheel achtergehouden werden. De Parijsche correspondent der Londensche *Morning Post* berigt, dat de Engelsche dagbladen voortaan, bij hunne aankomst te Parijs, dadelijk aan de geadresseerden zullen worden uitgereikt, zonder vooraf nagezien te zijn.

Het laatstgenoemde blad berigt, dat de Fransche stoombootmaatschappij, welke met ondersteuning van het Fransche gouvernement eene regelmatige communicatie tusschen Europa, Indie, China en den Indischen archipel, tot het vervoeren van personen en goederen, wil daarstellen, reeds in de aanstaande maand Maart hare eerste stoomboot van Suez naar het Oosten zal doen vertrekken.

ITALIE.

Onlangs heeft, gelijk het *Journal de Bruxelles* en andere, katholijk gezinde dagbladen melden, een Italiaansch geestelijke, zekere abt Franchini, bij den Paus audientie gevraagd en bekomen. Bij Zijne Heiligheid toegelaten zijnde, zeide hij, namens den heer Ricasoli, den voorzitter van het Turijnsche kabinet, te komen om eene verzoening tusschen den Paus en Italie te bewerken; hij trachtte vervolgens, in eene gansch niet eerbiedige toespraak, den Heiligen Vader over te halen om het wereldlijk gezag en het bezit van Rome af te staan. Zijne Heiligheid verwaardigde zich eene en andere bedenking tot wederlegging van dat betoog in te brengen; er volgde eene vrij warme woordenwisseling. Eindelijk verlangde Franchini bepaaldelijk te weten, welk antwoord hij aan den heer Ricasoli brengen moest. De Heilige Vader zweeg eerst, maar, de vraag met vrij vrij dringende aandrang herhaald wordende, antwoordde hij: „niets, niets!" Hierop is Franchini heengegaan. Of hij werkelijk op last van den heer Ricasoli, of althans met diens voorkennis en goedkeuring, op het Vaticaan gekomen was, is nog niet gebleken.

Een bij den Parijschen *Constitutionnel* ontvangen schrijven uit Turyn van den 5den dezer zegt: „De minister van oorlog heeft zoo even de maandelijksche rapporten van al de bevelhebbers van legerafdeelingen omtrent de gesteldheid der landmagt ontvangen. Al die rapporten zeggen eenstemmig, dat de onlangs ingelijfde recruten van de nieuwe provincien des rijks door eenen uitstekend goeden geest bezield zijn. Alles doet denken, dat de jongelingschap van zuidelijk Italie zeer geschikt voor het krijgsmansleven zal worden bevonden. Het euvel der desertie, waardoor het Italiaansche leger in den vorigen zomer zeer zwaar geteisterd werd, is geheel verdwenen. Men heeft het leger van eenig slecht volk gezuiverd, en dadelijk zijn de orde en krijgstucht terug gekomen. Kortom, alles geeft grond om te hopen, dat het leger, hetwelk thans in Italie wordt gevormd, zijne bestemming waardig en voor de nog gevaarvolle toekomst, welke het Italiaansche schiereiland voor zich ziet, berekend zal zijn.

„Het bestuur der marine te Genua heeft bevel ontvangen om een stoomfregat te wapenen en naar de wateren van Mexico te zenden. In Mexico, gelijk in geheel Zuid-Amerika, zijn vele Italianen; en het koningrijk Italie moet aldaar, bij de op handen zijnde gebeurtenissen, zijne onderdanen beschermen. De bevelhebber van dat oorlogsschip heeft in last, zich des noods ter beschikking van het geallieerde eskader en onder de leiding van den Franschen bevelhebber te stellen."

VEREENIGDE STATEN.

Een schrijven uit Richmond, in Virginia, in den Parijschen *Constitutionnel* van gisteren medegedeeld, zegt: „Het gouvernement der Confoederatie heeft weder afstand gedaan van een middel om weerwraak aan den vijand te oefenen. Het heeft namelijk de eigendommen van ingezetenen der Noordelijke Staten, waarop in het Zuiden beslag was gelegd, daarvan ontheven. Het is te hopen, dat het Noorden dit zal navolgen, even als het zich door het Zuiden tot het uitwisselen der krijgsgevangenen heeft laten overhalen. Door zulke maatregelen wordt het mogelijk, dat de vrede te eeniger tijd hersteld worde."

TELEGRAPHISCHE BERIGTEN.

LONDEN, 9 Februarij (R. A.) Men heeft berigten uit New York tot 25 Januarij. De opstand in Kentucky werd beschouwd als geheel onderdrukt door de bij Somerset aan den generaal Zollikofer toegebragte nederlaag. Men zag nu nieuwe gevechten in Tennessee te gemoet. De expeditie van den generaal Burnside, uit 80 schepen en 25,000 man troepen bestaande, bevond zich in Pamlico-Sound; men dacht dat hij de gemeenschap tusschen Carolina en Virginia zou afsnijden. De slechte toestand der wegen belemmerde de bewegingen van het leger aan den Potomac. Men zou op nieuw een aantal schepen met steenen in de Straat van Maffit, een der toegangen tot de haven van Charleston, doen zinken.

LONDEN, 10 Februarij. Het *Daily News* betoogt dat Frankrijk, door aan Mexico een ander gouvernement te willen opdringen, van de oorspronkelijke conventie met Engeland en Spanje is afgeweken, en dat Engeland zijne verdere medewerking behoort te onttrekken aan eene onderneming, die met zijne beginselen strijdig is.

TURYN, 8 Februarij. Volgens de dagbladen heeft de minister van binnenlandsche zaken de prefecten bij eene circulaire uitgenoodigd, om langs den wettigen weg hunnen invloed te bezigen ten einde verdere manifestatien van gelijken aard als dezer dagen te Florence zijn voorgevallen, te voorkomen.

TURYN, 9 Februarij. Te Genua heeft heden eene groote manifestatie in navolging van Florence plaats gehad, waarbij de kreet: leve de hoofdstad Rome! gehoord is. Te Milaan werd eene dergelijke demonstratie voorbereid; de gemeenteraad had die evenwel weten te verijdelen door eene proclamatie, waarin gezegd werd dat het volk van Italie tegenwoordig geene manifestatien op de openbare straat meer behoefde om zijnen wil uit te drukken, en waarin aan de Milanezen aangeraden werd om, van hun constitutioneel regt gebruik makende, de volgende verklaring te teekenen: „Onder eerbiediging van den Paus als hoofd der kerk, erkennen wij te Rome, de hoofdstad van Italie, slechts éénen Koning, te weten Victor Emanuel." In korten tijd was deze verklaring van ontelbare onderteekeningen voorzien.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

WATERHOOGTE IN DE HOOFDRIVIEREN.

Februarij.	Rivieren.	Waarneming-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. Peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de bui. der oude sluis.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
10	BOVEN-RIJN	Keulen	+ 10.82	+ 4.97	8 ure		0.66
10	WAAL	Nijmegen	+ 13.15	+ 5.98	8		0.04
10	NEDER-RIJN	Arnhem	+ 13.42	+ 5.51	8		0.02
9	GELDERSCHE IJSSEL	Westervoort	+ 13.07	+ 5.70	8 "		0.05
10		Maastricht (brug)	+ 43.90	+ 1.70	8		0.30
10	BOVEN-MAAS	Maastricht (hoofdsluis)	13.61		8		0.32
8		Grave	+ 10.40	+ 3.55	8 "		0.12
		H. W.	+ 0.80		9 u. 15 m.		0.15
8	NIEUWE MAAS	Brielle L. W.	0.49	[illegible]	5 u. 30 m.		0.04

BUITENGEWONE TELEGRAPHISCHE BERIGTEN.

Februarij.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte boven Amst. peil.	Rivierhoogte onder noodpeil of dijks-kruin.	Tijdstip	In 24 uren. gewassen	In 24 uren. gevallen.
			El.	El.		El.	El.
10	Boven-Rijn	*Keulen*,	40.82	"	8 ure	"	0.66
		Hulhuizen,	14.03	2.00	8 "	"	0.42
		Nijmegen,	12.15	3 07	8 "	"	0.34
10	Waal	*Tiel*,	8 58	1.91	8 "	"	0.27
		Bommel,	6.33	1.37	8 "	"	0 22
		Pannerden,	13.80	2.09	8 "	"	0.40
		Arnhem,	12.42	1.39	8 "	"	0.32
10	Neder-Rhijn en Lek	*Grebbe*,	8.58	2.42	8 "	"	0 32
		Culemborg,	6.20	1.03	8 "	"	0.20
		Vreeswijk,	5.27	1.25	8 "	"	0.27
		Zutphen,	8.23	(a) 0.13	8 "	"	0.11
		Deventer,	6 57	(b) 0.64	8 "	"	0.01
10	Geldersche IJssel.	*Katerveer*,	3 52	1.44	8 "	0.01	"
		Kampen,	1.73	1.20	8 "	0.02	"
		Maastricht,	43.90	"	8 "	"	0.30
10	Boven-Maas	*Roermond*,	17.50	"	8 "	"	0.70
		's Bosch,	5.50	"	8 "	"	0.12
10	Merwede	*Gorinchem*,	3.83	1.72	8 "	"	0.15

Lobith, 9 Februarij. De Oude Rhijnmond werkt met 1,65 el.
Heusden, 9 Februarij. De Baardwijksche overlaat werkt met 0,54 el.

(a) Onder de kruin van den Kanonsdijk.
(b) Onder de kruin van den Snippelingsoverlaat.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De gewone Audientien van den Minister van Oorlog worden gehouden des Dingsdags, ten twaalf ure.

Op Dingsdag den 11den Februarij e. k. zal de Audientie niet plaats hebben.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

*** De Minister van Finantien herinnert bij deze aan de belanghebbenden, dat alle vorderingen, ten laste van deszelfs Departement, het dienstjaar 1861 betreffende, volgens de Wet van den 8sten November 1815 (*Staatsblad* n°. 51) *vóór of op den laatsten Junij aanstaande*, ter plaatse waar het behoort, zullen moeten worden ingediend, om van wege de autoriteiten dien zulks aangaat, *uiterlijk op den 10den Julij daaraanvolgende*, aan het Departement van Finantien te worden opgezonden, ten einde voor de betaling en verevening derzelve te kunnen doen zorgen, en alzoo voor te komen, dat de bedoelde vorderingen, te laat inkomende, volgens de Wet voor vervallen zouden moeten gehouden worden.

's Gravenhage, den 18den Januarij 1862.

De Minister voornoemd,
Van Tets.

Staatsspoorwegen.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag, den 4den Maart 1862, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Binnenlandsche Zaken, door de Commissie voor de Staatsspoorwegen, in een der localen van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

het inkeepen of vlakken en kreosoteren van 222,500 stuks houten dwarsliggers, in vier perceelen.

De besteding geschiedt bij enkele inschrijving volgens art. 11 van het Bestek.

Het Bestek ligt, van den 17den Februarij, ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan het locaal der Ingenieurs in algemeene dienst bij de Commissie voor de Staatsspoorwegen in de Raamstraat, n°. 32, te 's Gravenhage, aan de localen van de provinciale Besturen, in de voornaamste Logementen en Koffijhuizen en op de plaatsen waar gewoonlijk dergelijke Bestekken ter lezing gelegd worden.

Inlichtingen worden gegeven door de Ingenieurs in algemeene dienst bij de Staatsspoorwegen te 's Gravenhage, en bij de Eerstaanwezende Ingenieur te Leeuwarden, Maastricht, Rotterdam en Alkmaar.

's Gravenhage, den 4den Februarij 1862.

De Commissie voornoemd,
van Meurs, *Voorzitter.*
G. J. G. Klerck, *Secretaris.*

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Eerste* trekking der *Eerste* Klasse van de 247ste *Staats-Loterij*, op Maandag den 10den Februarij 1862, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 5446 een prijs van 1000 gulden;
" 4170 " " " 1500 "
" 7394 " " " 1500 "
" 536 " " " 20,000 "

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad verleend den drie en twintigsten Januarij 1862, goedgekeurd bij Koninklijk besluit dd. 31 Januarij 1862, n°. 49, geregistreerd te 's Gravenhage den 7den Februarij 1862, zijn aan *Dideriek Jean Derks*, gedomicilieerd te Dordrecht, gegegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 Burgerlijk Wetboek.

C. J. François,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad verleend den 17den Januarij 1862, goedgekeurd bij 's Konings besluit de dato 31 Januarij 1862, n°. 49, geregistreerd te 's Gravenhage den 7den Februarij 1862, zijn aan *Johannis van Altena*, wonende te Dordrecht, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Jan van der Jagt,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad verleend den 17den Januarij 1862, goedgekeurd bij 's Konings besluit de dato 31 Januarij 1862, n°. [illegible], geregistreerd te 's Gravenhage den 7den Februarij 1862, zijn aan [illegible], gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Jan van der Jagt,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij notariele Acte, op den 8sten Februarij 1862 te Rotterdam gepasseerd, is tusschen de ondergeteekenden *Barend Erkelens*, Wijnhandelaar te Rotterdam, en *Abraham van Warmelo*, Particulier, te Kralingen, aangegaan eene Vennootschap, ten doel hebbende om den Wijnhandel van den eerst-ondergeteekende gemeenschappelijk voort te zetten te Rotterdam, onder de Firma van *B. Erkelens en Zoon*, welke Firma door beiden zal worden geteekend, doch alleen voor de zaken, onmiddellijk uit den gemeenschappelijken handel voortspruitende, zonder die te mogen gebruiken voor het opnemen van gelden, het teekenen van schuldbekentenissen, promessen, of borgtogten, waartoe de handteekening van beide de Vennooten zal noodig zijn. De Vennootschap is aangegaan 1 Februarij 1862, om voort te duren tot ultimo December 1877.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ingevolge Art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

B. Erkelens.
A. van Warmelo.

*** Ter voldoening aan Art. 38 van het Wetboek van Koophandel wordt bij deze bekend, dat blijkens Acte, op den vier en twintigsten Mei 1800 een en zestig ten overstaan van den Notaris *Johan Hendrik Bok* Junior te Amsterdam, in tegenwoordigheid van getuigen, verleden, zijnde geregistreerd, de Artt. 9, 12, 20, 21, 33, 34, 36, 39, 42 en 51 der Acte van Oprigting der Naamlooze Vennootschap, onder de benaming van Maatschappij tot Zoutwinning op het eiland St. Martin, zijn gewijzigd geworden, op welke Acte van Wijziging de Koninklijke bewilliging is verleend bij besluit van Zijne Majesteit den Koning van den vierden Augustus 1800 een en zestig, n°. 12, welke Acte van Wijziging en Koninklijk besluit zijn geplaatst in het Officieel Dagblad van den drie en twintigsten October 1800 een en zestig, n°. 251.

*** Ter voldoening aan Art. 38 van het Wetboek van Koophandel wordt bij deze bekend, dat blijkens Acte, op den vijfden April 1800 een en zestig ten overstaan van den Notaris *Johan Hendrik Bok*, Junior, te Amsterdam, in tegenwoordigheid van getuigen, verleden, zijnde geregistreerd, is opgerigt eene Naamlooze Vennootschap, onder de benaming van Nederlandsche Soda- en Chemicalien-fabriek, op welke Acte de Koninklijke bewilliging is verleend bij besluit van Zijne Majesteit den Koning van den vier en twintigsten Junij 1800 een en zestig, n°. 58, en welke Acte van oprigting en Koninklijk besluit zijn geplaatst in het Officieel Dagblad van den vijfden November 1800 een en zestig, n°. 262, en Bijvoegsel.

*** Al degenen die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan de Nalatenschap van wijlen Mr. *Willem de Man*, gewoond hebbende te Breda en aldaar den 21sten Januarij 1862 overleden, worden verzocht daarvan, vóór den 1sten Maart 1862, opgave te doen, ten Kantore van den Notaris Mr. *J. F. C. J. de Roy* te Breda.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Maandag 10 Februarij 1862.

Amsterdam. — Slotkoersen.

	pCt.			pCt.	
Nederl., Werk. Schuld.	2 1/2	64	Pruissen, Leening 1859.	5	105 5/8
Dito dito	3	76 1/4	Oostenrijk, Obl. Met.	5	[illegible]
Dito dito	4	98 15/16	Dito dito	2 1/2	[illegible]
O.-I. Leening . . .	4	97 7/8	Dito dito zilveren	5	70 5/8
Amort. Syndicaat .	3 1/2	93 3/4	Dito dito nationalen .	5	58 5/16
Handelmaatschappij	4 1/2	139 [illegible]	Weener Bankactien		722
Spanje, Obligatien . .	2	43 5/8	Dito aandeelen 1854.	4	207
Dito binnenlandsche.	3	48 11/16	Dito dito 1860 . .	5	400
Amort. Schuld. . .	—	19 5/8	Dito dito 1858 . .	—	107
Bew. coupons . . .	—	7 3/4	Venezuela, Obligatien.	3	24 3/8
Portugal, Oblig. 1853.	3	46 7/8	Dito . . .	1 1/2	12 1/4
Dito 1856/59 . . .	3	45 7/16	Grenada, Dito . .	4 1/4	16 7/16
Rusland, bij Hope 1798.	5	102 1/2	Dito . . .	1	5 5/16
Dito 1828/29 . . .	5	101 3/4	Dito nieuwe		25 1/8
Dito Stieglitz 5de serie	5	79 15/16	Mexico, Dito . . .	3	33 3/16
Dito dito 6de serie	5	92 1/8	Ecuador, Dito . . .	1	17 3/4
bij Hope 1840	4	72 7/8	Illinois, Dito	7	82 1/2
Dito 1860 . .	4 1/2	89 5/8	Louisiana		—
Spoorweg aandeelen	—	188 15/16	Griekenl. Dito 1824/25	5	8 1/4

Londen, Consols. . . .	92 7/8	**Antwerpen**, 4 1/2 pct. Belgie	100
Mexico	—	Oostenrijk Cred. actien.	380
Parijs, Fr. rente . . .	—	5 pct. Metalliek . . .	51 3/4
Spanje	—	5 " Nationalen . .	61 5/8
Weenen, Metalliek . . .	—	3 " Binnenl. Spanje	—
Dito nationalen . . .	—	2 " Spanje . . .	—
Wissel Londen. . . .	—	Credit *Guilhou* . .	—

PRIJZEN DER COUPONS.

Metalliek	f 21.35	Hamburg Russen	f 32 5/8
Dito Nationale . . .	" 28.95	Russen in Z. R.	" 32 3/4
Divers, Eng. per L. .	" 11.70	Poolsche in Z. R.	" —
3 °/o Eng. Russ. per L.	" 11.70	Poolsche Fl.	" 26 7/8
Fransche	" 55 3/4	Napolsche	" —
Belgische	" 55 7/8	Spaansche francs	" —
Pruissische	" 34 3/4	Amerikaansche dollars,	" —

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.